

Rama IX Art Museum Foundation

eo' jodoiboonstisW

by Wantanee Siripattananuntakul

October 26 - November 22, 2009
ARDEL Gallery of Modern Art

Rama IX Art Museum Foundation

๗๗. พงษ์เกียรติคุณนิพนธ์ - ๑๐' todoinwongniwong, 2009, Interactive installation, dimensions variable

๑๐' todoidvoo๑๑๑๑๑๑๑๑W กับ การประกอบสร้าง
ความจริงทางศิลปะ

แก้วกมล

ตามความเชื่อของกลุ่มทฤษฎีวิวัฒนาการจะมี
ความคิดว่า สิ่งที่เราเรียกว่า “ความเป็นจริง (Reality)” มิใช่
เป็นสิ่งที่มียุ่ แล้วรอให้ไปค้นพบ ทว่าความเป็นจริงกลับเป็น
สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา พร้อมกันนี้ถ้าสิ่งที่ถูกเรียกว่า “ความเป็น
จริง” นั้นถูกผลิตซ้ำบ่อยขึ้นๆ ผ่านสื่อ หรือผ่านช่องทางการ
ส่งสารอย่างใดอย่างหนึ่งที่สถาบันต่างๆ ในสังคมทำหน้าที่
สร้างโลกทางสังคม (social world) สร้างสิ่งแวดล้อมเชิง
สัญลักษณ์ (symbolic environment) หรือความเป็นจริงทาง
สังคม (social reality) ลักวัน...สิ่งนั้นจะกลายเป็นเรื่องจริง

ที่ว่า ประเด็นการจะมานั่งถกเถียงว่านั่นเป็น
“ความจริง” “การโกหก” “กึ่งจริงกึ่งโกหก” หรือเป็น “การ
ประกอบสร้างความจริง” คงไม่สลักสำคัญกว่าประเด็นที่ว่า
แล้วการกระทำนั้นช่วยให้เราตั้งคำถามกับตัวเองมากน้อยแค่
ไหน การกระทำนั้นทำให้เรารู้จักถูกคิดบ้างไหม ในขณะที่สาย
“สื่อมวลชน” ชอบตั้งคำถามกับการประกอบสร้างความจริง
การสร้างข่าวของสื่อ ในทางสายทัศนศิลป์เองก็มีคนที่หาญ
กล้าลองตั้งคำถามกับความจริงในงานศิลปะ

การกลับมาอีกครั้งของ วันทนี ศิริพัฒนา
นั้นทรา กับชื่องานศิลปะในปี 2009 ที่การทำงานของสายตา
เปล่าไม่อาจมองเห็นได้ - ๑๐' todoidvoo๑๑๑๑๑๑๑๑W ไม่รู้
ว่าเป็นเพราะวันทนีไม่ยอมแม้จะยึดติดกับโครงสร้างของการ
สร้างความจริงทางภาษา หรืองานครั้งนี้เป็นการสะท้อนตัว
ตนอีกด้านหนึ่งของศิลปิน ที่รักสวยรักงาม ฝันยาว ปาก
แดง และสวมชุด หรือเพราะอยากจะลองตั้งคำถามต่อสิ่ง
ที่ปรากฏในปัจจุบันในเรื่องของการเผยแพร่วัฒนธรรมผ่าน
ทางงานศิลปะดู

จากการเปิดตัวอย่างภาคภูมิในฐานะศิลปิน
หญิงไฟแรงจากเยอรมนีใน “A Wantanee Retrospective”
ที่เมืองไทย ในปี 2007 ต่อเนื่องมาจนถึงการเล่นสนุกกับ
สัญลักษณ์ (ลักษณะ) ทางตัวตนขึ้นใหม่ “Wantanocchio”
ในปี 2008 (ซึ่งขณะนี้กำลังเป็นส่วนหนึ่งในงาน Venice
Biennale 2009 ที่อิตาลี) มาจนถึงงานชิ้นล่าสุด
ชิ้นนี้ ทั้งหมดทั้งมวลที่ร้อยเรียงและเชื่อมต่อวิถีคิดและการ
ทำงานของวันทนีคงอยู่ที่การตั้งคำถามกับ “ศิลปินไทยใน
การนำเสนอวัฒนธรรม” เพราะในขณะที่เรากำลังชื่นชมกับ
สิ่งที่เรียกว่าวัฒนธรรมอันดีงามทั้งหลายที่ปรากฏพาดผ่าน
ตามต่างๆ อย่างโอบไปโอบมา และความพยายามของ
หลายๆ ฝ่ายในการที่จะสร้างค่านิยม สร้างจิตสำนึก ใน
ส่วนที่เกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าของมรดกทางศิลปวัฒนธรรม
ไทยในรูปแบบต่างๆ บุคลากรในสายทัศนศิลป์ก็เริ่มเรียนรู้
และพยายามสร้างและนำวัฒนธรรมมาเป็นเครื่องมือในการ
สร้างข่าวปัญหาให้คนในสังคมมีความรู้ เข้าใจ และเห็น
ความสำคัญในศิลปวัฒนธรรม ด้วยการนำสิ่งที่เรียกว่าเป็น
วัฒนธรรมมาเป็นแม่แรงผลักดันในการก้าวไปสู่เวทีศิลปะ

โลก และเป็นจุดขายสำคัญในการประกอบสร้างตัวตนความ
เป็นศิลปินไทยในเวทีระดับสากล

ด้วยเหตุนี้ เมื่อการประกอบสร้างวัฒนธรรม
ในงานศิลปะเกิดมาจากการถูกประกอบสร้างหรือถูกนิยาม
จากการทำงานของสถาบันศิลปะและศิลปินในสังคม เมื่อ
บ่อยครั้งขึ้นก็จะเกิดเป็นกระบวนการข้ามผ่านนิยามดังกล่าว
เข้าไปในตัวบุคคล ทั้งบุคคลในวงการศิลปะ และกลุ่มผู้เสพ
งานศิลป์ ที่หลังจากนั้นจะถูกบรรจุไว้ในคลังความรู้จนกลายเป็น
ตัวกำหนดทิศทางการเชื่อ ความคิดในการทำงาน

ราวกับว่าประสบการณ์ของศิลปินไทยในสากล
ที่ผ่านมาเป็นเสมือนแผนที่บอกทางที่จะแนะศิลปินไทยรุ่น
ใหม่ที่ยากจะก้าวไกลในเวทีศิลปะร่วมสมัยว่าต้องนำเสนอ
ประเด็นใดที่จะทำให้อ่าน และสังคมยอมรับ และต้องนำ
เสนอแบบใดที่ปฏิบัติตามแล้วจะทำให้งานบรรลุเป้าหมาย

“๑๐' todoidvoo๑๑๑๑๑๑๑๑W” ถูกตาพ่นย่นตหน้า
ไทยละม้ายคล้ายศิลปิน ใส่เสื้อยืด-กางเกงยีนส์ สวมชุด
กับการทำมุกยาวเข้าออกเวลาที่คนดูอยู่ข้างหลัง แนนอน
ว่ากำลังเดินตามวาทกรรมการสร้างงานศิลปะด้วยวัฒนธรรม
และประกอบสร้างเรื่องราวความเป็นจริงให้กับงานศิลปะ อีก
ทั้งเรื่องราวการปรากฏตัวของเธอในพื้นที่อินเทอร์เน็ต—พื้นที่
สังคมเสมือน ที่หากไปปรากฏอยู่ที่บ้าน ที่ทำงาน หรือที่
ใดๆ ก็อาจจะไม่มีความหมายสลักสำคัญ หากแต่สิ่งที่เป็น
อยู่ กรอบข้อมูลที่พรีนตเอาต์มาจากอินเทอร์เน็ตมากกว่า
20 กรอบ ที่ปรากฏอยู่ตามฝาผนังของพื้นที่ของศิลปะ--หอ
ศิลป์ร่วมสมัยอาร์เดล ราวกับเป็นการสร้างพิธีกรรมของ
วันทนี ที่ดึงคนดูอย่างเราๆ เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของงาน
และเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งในการประกอบสร้างความ
เป็นจริงในงานศิลปะ

การพยายามพาดพิงถึงคนอื่นๆ ผ่านการใช้สื่อ
“๑๐' todoidvoo๑๑๑๑๑๑๑๑W” ท้ายที่สุดแล้วก็คือการหลีกไม่พ้น
การวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เพราะแนนอน วันทนีเป็นคนใน
วงการศิลปะร่วมสมัย นิทรรศการครั้งนี้จึงไม่ผิดอะไรจาก
การเสียดสีของวันทนีที่ลงทุนใช้ตัวตนและตัวแทนเป็นกรณี
ศึกษาให้เราได้ขบคิดกัน พร้อมทั้งเป็นการเปิดพื้นที่ในการ
ถกเถียง แลกเปลี่ยนความคิด โดยอาศัยศิลปะเป็นสื่อกลาง
ด้วยการพยายามที่จะขออนุญาตนำสำคัญอันนำไปสู่คำถามที่ว่า
หรืออนาคตของศิลปินไทยจะเป็นแค่การเร้าขวัญวัฒนธรรม?

เพราะสิ่งที่เราพูดไม่ได้ตรงๆ ในชีวิตจริงนั้น เรา
สามารถนำมาพูดได้อย่างโผงผางในงานศิลปะ เพราะในพื้นที่
นี้เป็นพื้นที่ของการเคารพงานสร้างสรรค์ ที่กระบวนการ
ศึกษาไม่เคยถูกบ่อนความคิดว่ามีผิด-ถูก เพราะฉะนั้นใครที่
โดนทางเลขในงานนิทรรศการครั้งนี้ของวันทนีไปบ้างก็คง
ไม่มีการโกรธกัน เพราะนี่เป็นการประกอบสร้างความจริงใน
งานศิลปะเท่านั้น

Rama IX Art Museum Foundation

๑๐' todoidvoo๑๑๑๑๑๑๑๑W and the
Construction of Artistic Reality

By Kaewkamol

Translated by Warinda Patibhanthewa

According to the culture studies
paradigm, the so-called “reality” is not
something that already exists and waits to
be found. In fact, reality can be constructed.
Consequently, if this “reality” is repeatedly
produced through media or communication
channels of any social institutions (whose
duty is to create social world, symbolic
environment, or social reality), then this
constructed “reality” will be accepted as true.

However, discussing whether it
is “reality”, “lie”, “half reality half lie” or
“construction of reality” is not as important as
considering whether it has led us to question
ourselves. While mass media frequently
question a social construction of reality,
mixed media in visual arts has someone
dare to question the construction of reality
in artwork.

Wantanee Siripattananuntakul
has returned with her 2009 project, which
can not be perceived with bare eyes --
๑๐' todoidvoo๑๑๑๑๑๑๑๑W. The title can be
regarded as a reflection of Wantanee's refusal
to structure of constructing linguistic reality.
It can be regarded as portraying a different
side of the artist, someone who likes taking
care of herself, wearing long hair with
red lipstick and a Jada (a Thai ornamental
headdress). It can also be regarded as the
artist's way to question the current situation
of “promoting culture through artworks.”

After her successful debut as a
prolific female artist from Germany with
“A Wantanee Retrospective” in 2007, and
playing with self identity in “Wantanocchio”
in 2008 (currently displayed as part of Venice
Biennale 2009 in Italy), she is back with her
latest project “๑๐' todoidvoo๑๑๑๑๑๑๑๑W” The
whole concept reflects her way of thinking
and working, in order to question “Thai
artists in portraying Thai culture.” Currently,
we admire the so-called “ethical culture”, as
seen ubiquitously, as well as attempts to
construct value and awareness to appreciate
Thai art & culture. Consequently, visual art
community gradually learns to use culture
as a tool to build knowledge to make people
understand art & culture, and also to drive
artists to international level. It also constructs
uniqueness of those Thai artists.

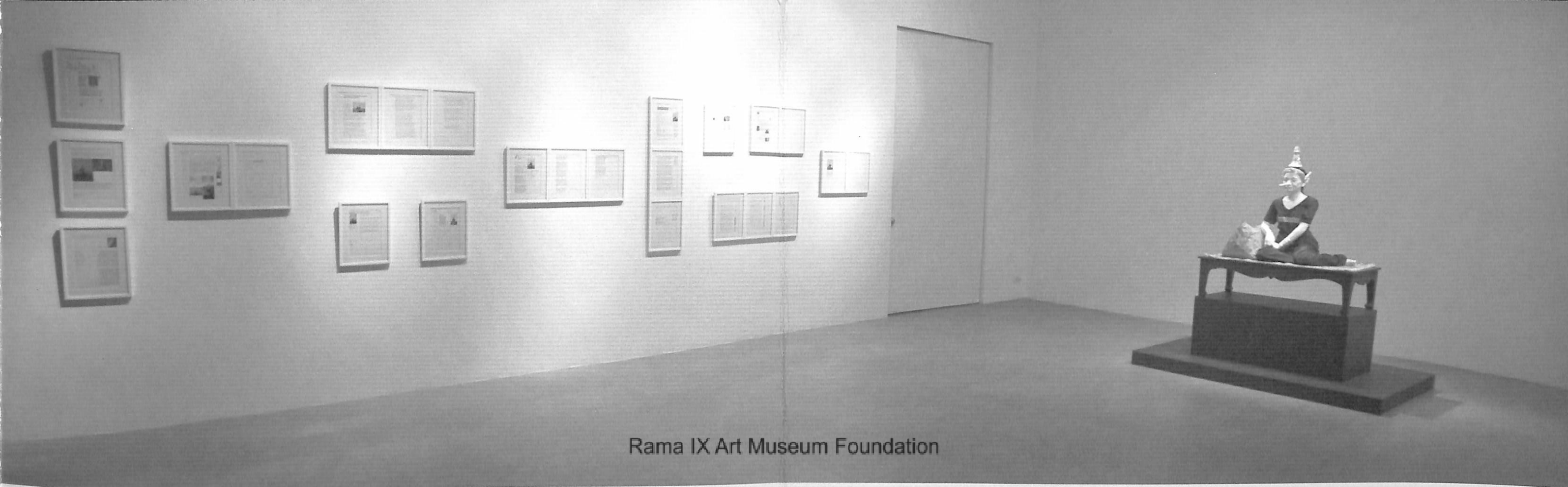
As a result, we can see that the
construction of culture in artwork is created,
or defined, by art institution and artists.
When this happened repeatedly, it would be
absorbed by both artists and audience. It will
then be included in knowledge archive and
act as directions of working.

Thai art's experience in international
level acts as a guide to new generation of
Thai artists who wish to be accepted in
international contemporary art. They have
to learn what ideas attract audience and
society, and which concepts are practicable
and achievable.

๑๐' todoidvoo๑๑๑๑๑๑๑๑W is a robot
with Thai face, much resemble to the artist.
It wears a t-shirt, a pair of jeans and a Jada. Its
nose grows longer or shorter as the audience
turns his back. Surely the robot follows a
context of creating art through culture, and
constructing a reality to the artwork along
with her appearance in the internet website,
a space of virtual society. Such appearance,
if made at home or office, would not be as
significant. More than 20 informations were
printed out from the internet. They were
displayed in the art space --ARDEL Gallery of
Modern Art-- and act as Wantanee's ritual to
attract audience to be part of the project, and
part of the construction of artistic reality.

Making a reference to some people
through medium, ๑๐' todoidvoo๑๑๑๑๑๑๑๑W is
eventually a self-criticism, as Wantanee is
part of contemporary art community. This
exhibition reflects her self-sacrifice as a case
study that makes us ponder. At the same
time, this exhibition opens an opportunity
to discuss and exchange ideas, with art
as a medium. The hidden meaning in this
exhibition is to ask a question “Is it true that
the future of Thai art is, in fact, just a vending
of culture?”

Something that can not be said out
loud in real life can be said straightforwardly
in art, because the field of art involves paying
respect to individual creativity, which can
not be labeled as right or wrong. Therefore,
anyone who feel offended by Wantanee's
exhibition should not take it personally, since
this is just a construction of artistic reality.

Rama IX Art Museum Foundation

Wantanee Siripattananuntakul

www.wantaneesiri.com

Solo Exhibitions:

- 2007 Thailand, Bangkok, PSG Art Gallery, "A Wantanee Retrospective"
- 2004 Thailand, Bangkok, public space, "Wantanee on the Road"
- 2002 Thailand, Bangkok, public space, "Wantanee/Feb/2002"
- 2000 Thailand, public space, "366 days of Wantanee Siripattananuntakoon"
- 1999 Thailand, Bangkok, public space, "My name is Wantanee Siripattananuntakoon No.2"

Group Exhibitions (Selection):

- 2009 Sweden, Gotaplatsen, Goteborgs Konsthall, "Videoscreening"
- Italy, Venice, 53rd Venice Biennale, Thai Pavilion, "Gondola al Paradiso Co., Ltd."

- Switzerland, Bazel, Kaskadenkondensator, "Lodypop art project"
- 2008 Sweden, Göthenborg, Galleri Rotor, "Broken English And the Missing Piece International Filmfest"
- Germany, Düsseldorf, Plan. D., "Noch ohne Title"
- Thailand, Bangkok, The Art Center, Chulalongkorn University, "Paradise Engineering"
- Germany, Bremen, Kaufhaus (ehemals "Leffers"), Bremen Prototyping: A Fair for Theory and Art
- 2007 Germany, Bremen, Parkhaus Stephani, "Parkhausstellung"
- Germany, Bremen, Städtischen Galerie, "Sammlung sechzehn"
- 2006 Germany, Bremen, Hollerhaus, "QuellenRaum"

Rama IX Art Museum Foundation

ARDEL Gallery (Headquarters) 99/45 Belle Villa Moo 18, Boromachachornnaree Road
(Km. 10.5), Salathammaseb, Taveewattana, Bangkok 10170 THAILAND
Tel : 0-2422-2092, 08-4772-2887 Fax : 0-2422-2091
E-mail : ardelgallery@gmail.com Website : www.ardegallery.com